

CAPVT XXXI.

CVr surgentes omnes, femori crus ad acutum constituentur angulum, & thoraci similiter femur, surgunt: quod si non, haudquaquam surgere poterunt: an quia id, quod æquale est, quietis vbiq; est causa: rectus autem angulus æqualitatis est, stationemque facit: quamobrem ad similes fertur angulos ipsi terra circumferentia: non enim quod ad rectum est ipsi pavimento? An quoniam surgens sit rectus, stantem verò necesse est perpendicularium esse ad terram? Siquidem igitur ad rectum debet esse: hoc autem est caput secundum pedes habere, & fieri oportet eum surgit. Quandoquidem igitur fuerit sedens, secundum parallelum pedes habet & caput: & non in vna æquali. Caput sit a, thorax a b, femur b c, crura c d. Ad rectum autem sit & thorax, vbi a b, ipsi femori, & cruri femur sic sedente: quam ob rem eo se habentem modo surgere est impossibile: necesse autem est crus reclinare, pedesque constituere sub capite. Hoc autem erit, si c d fiet vbi c f, & simul surgere continget, & in eadem æquali habere caput & pedes. Ipsa autem c f acutum facit angulum ad ipsam b c.

CAPVT XXXII.

CVr facilius mouetur cōmotum, quàm manens: veluti currus citius commotos agitant, quàm moueri incipientes? An quia difficillimum est pondus mouere, quod in contrarium mouetur. Aufert enim quiddam ex motoris potentia, licet multò sit velocior. Necesse nanque est, tardiozem esse impulsionem illius, quod repellitur. Secundo autem loco, si quietur: resistit enim ipsum quietescens. Quod autem mouetur, ad id ipsum, ad quod impellitur, impellentis simile facit, seu si quipiam mouentis potentiam, & celeritatem auget. Quod enim ab illo pateretur, vti que ipsum facit ex se commotum.

αἰ εἰ ἀνξήσειε τις πλὴν τῆ κινουήτος δυνάμειν καὶ αὐτὸ ποιεῖ εἰς τὸ πρὸ ὀπίω κινουήμενον.

CAPVT XXXIII.

CVr ea, quæ proiciuntur, cessant à latuione? An quia impellens definit potentia, vel propter retractionem, vel propter rei proiectæ inclinationem, quando ea valentior fuerit, quàm proficientis vires? aut isthæc ambigere principium relinquentes absurdum est.

CAPVT XXXIIII.

CVr quippiam non peculiarem sibi fertur lationem, impulsoze alioqui non

A

Κεφάλαιον λα.

ΔΙὰ τί οἱ αἰσθητικοὶ πάντες, πρὸς ὀκνήμην αἰστανται, καὶ τῷ θύωσιν πρὸς τὸν κινῶν. εἰ δὲ μὴ, ἡ αὐτὴ δυνάμειν αἰσθῆται, πότερον ὅτι τὸ ἴσον ἡρεμίας πανταχοῦ ἀπὸν ἢ δὲ ὀρθῆ γωνία, τῆ ἴσου, καὶ ποιεῖ εἶσαι· διὸ καὶ φέρεται πρὸς ὁμοίας γωνίας τῆ ἀπεκφερείε τ' ἴσης. οὐ γὰρ ὅτι καὶ πρὸς ὀρθῶν ἔσται τῷ ὀκνήμην φ. ἢ ὅτι αἰσθητικὸς γίνεται ὀρθός· ἀνάγκη δὲ τὸν ἔσται, καὶ ἔσται τῷ πρὸς τὴν γωνίαν. εἰ οὐκ ἔσται ἔσται πρὸς ὀρθόν, τῷ τὸ δὲ ὅτι τὸ ἢ κεφαλῆν ἔχειν καὶ τὸν πόδας, καὶ γίνεσθαι δὴ ὅτι αἰστανται. ὅταν μὲν οὖν καὶ θήμβος ἢ, παρῆλληλοι ἔχει πλὴν κεφαλῆν καὶ τὸν πόδας, καὶ ἐκ ὅτι μίας ὀρθότηας. ἢ κεφαλῆ α ἔσται, θύωσθαι α β, μινθός β γ, κνήμην γ δ. πρὸς ὀρθὴν δὲ γίνεται, ὅτι θύωσθαι ἔφ' ὅτι α β τῷ μινθῷ, καὶ ὁ μινθός τῆ κνήμην ἔσται καὶ θήμβια. ὡς ἔσται ἔρχεται ἀδύατον αἰσθῆται. ἀνάγκη δὲ ἐγκλίνας πλὴν κνήμην, καὶ ποιεῖν τὸν πόδας ὑπὸ πλὴν κεφαλῆν. τῷ τὸ δὲ ἔσται, ἐὰν ἢ γ δ, ἔφ' ἢς τὰ γ ζ γίνονται, καὶ ἀμα [αἰσθῆται,] αἰσθῆται συμβήσεται, καὶ ἔχει ὅτι τῆς αὐτῆς ἴσης πλὴν κεφαλῆν τε καὶ τὸν πόδας. ἢ ὅ γ ζ ὀκνῆται ποιεῖ γωνίαν πρὸς πλὴν γ.

Κεφάλαιον λβ.

ΔΙὰ τί ῥῶον κινεῖται τὸ κινουήμενον ἢ τὸ κινῶν, ὅς τὰς ἀρχῆς αὐτῶν κινουήμενος ὑπὸ ἀρῶσιν, ἢ ἀρχῶν αὐτῶν; ἢ ὅτι χαλεπώτατον μιν τὸ εἰς τοιαυτῶν κινουήμενον κινήσθαι βάρος; ἀφαιρεῖται γὰρ τῆς τῆ κινουήματος δυνάμειος, μὴν πολὺ θύωσιν ἢ ἀνάγκη γὰρ βραδύτερον γίνεσθαι πλὴν ὅσον αὐτῶν αὐτοῦ αὐτῶν. δευτέρων δὲ, ἐὰν ἡρεμῆ, αἰπιτείνει γὰρ καὶ τὸ ἡρεμουῦ. τὸ δὲ κινουήμενον ὅτι τὸ αὐτῶν, τῷ αὐτῶν τὸ ὅμοιον ποιεῖ, ὡς αὐτῶν ταχυτήτα. ὁ γὰρ ὑπὸ ἐκείνου αὐτῶν παρῶ, τῷ τῷ

Κεφάλαιον λγ.

ΔΙὰ τί πεινῶται φερόμενα τὰ βρεφῆτα; πότερον ὅταν λήγη ἢ ἔχρῳ ἢ ἀφείσται, ἢ διὰ τὸ αἰπισσῶσθαι, ἢ διὰ πλὴν ῥοπῶν, ἐὰν κρείπων ἢ τῆς ἔχρῳ τῆς βρεφῆτας; ἢ αἰπὸν τὸ ταῦτ' ὀπορεῖν, ἀφείσται πλὴν ἀρῶν.

Κεφάλαιον λδ.

ΔΙὰ τί φέρεται πὸ οὐ πλὴν αὐτῶν φορῶν, μὴ ἀκαλοῦσθαι αὐτῶν καὶ ὀρθῶν τῶν αὐτῶν